

© JUDITH MIJDERWIJK

© JUDITH MIJDERWIJK

Judith exposeerde afgelopen najaar in Lienz.

© FRANZ BACHER

Judith Mijderwijk

“DE BERGEN VERRASSEN ME ALTIJD WEER”

Sinds enkele jaren reist Judith Mijderwijk vanuit Lienz de hele Alpenboog over om de mooiste foto's te maken. De weg naar de Oost-Tirolse hoofdstad was een lange en ging niet in een rechte lijn. Maar mede dankzij de lokale fotoclub is ze nu goed ingeburgerd.

TEKST: JONATHAN VANDEVOORDE

Bezige bij, is mijn eerste gedachte als ik maar tien minuten met Judith Mijderwijk gebabbeld heb op een terras aan het grote plein in hartje Lienz. Hier woont de Tilburgse sinds enkele jaren. Ze is net teruggekeerd van een fotografiertrip naar de Franse Alpen en organiseert samen met de lokale fotoclub de komende dagen een fototentoonstelling met vernissage. Daarna gaat ze, zoals ze zelf aangeeft, op jacht naar de herfstkleuren. Vooral de verkleurende lariksen veroorzaken onder fotograferen een echte goudkoorts. Druk-druk dus. De Alpen en fotograferen zijn haar twee grote passies, en naast betaalde opdrachten als professioneel fotograaf – voor bedrijven en ook huisdieren fotograferen – maakt ze al enkele jaren een naam als landschapsfotograaf. De hele Alpen reist ze af met het openbaar vervoer, kilo's kampeer- en fotomateriaal meezeulend. Want voor een goede bergfoto heeft ze alles over en de beste momenten zijn rond zonsop- en zonsondergang. Daarom laat Judith geen kans onbenut om 'boven op de berg' te overnachten om te kunnen fotograferen. “Dan heb ik een matje, een bivakzak, een slaapzak en al mijn materiaal. Als het weer omslaat, mag ik meestal in of onder het afdak van een kabelbaanstation slapen. Maar bij mooi weer wil ik absoluut in de open lucht slapen. Dat vind ik geweldig.”

Waarom de bergen, wil ik weten. “Een goeie compositie is makkelijker gevonden. En als fotograaf word ik altijd weer verrast. Als ik over een pad loop, wat staat er mij om de hoek weer te wachten? Een beekje? Een machtig panorama? Een steenbok?”

Op slag verliefd

Die liefde voor de bergen heeft ze al van jongs af aan. Met haar ouders ging ze altijd naar Ticino op vakantie, het Zwitserse kanton waar ze Italiaans spreken. “Toen ik de bergen

© DANIELE MANI

zag was ik op slag verliefd. Dat is nooit minder geworden. En als tiener was ik ook al in fotografie geïnteresseerd. Ik had toen al een fototoestel mee op vakantie. Vervolgens ging ik ook katten op straat fotograferen, en toen ik zo'n tien jaar geleden begon te reizen ging ik er serieuzer mee aan de slag. Ik kon toen al enkele van mijn foto's verkopen.”

Op een gegeven moment kreeg Judith een longembolie. Die deed haar besluiten om alles op alles te zetten om in de Alpen te gaan wonen. Ze begon met onderzoeken waar ze naartoe zou kunnen emigreren en wat daarbij komt kijken.

In diezelfde periode ging ze een alpinisme-cursus doen. Ze had zich tot doel gesteld enkele vierduizenders in Zwitserland te beklimmen en binnen tien jaar in de bergen te wonen. “Daarvoor moest ik wel eerst weer fit worden. En het was ook een soort therapie. Wat heb ik nodig om gelukkig te zijn? Die vraag speelde toen erg in mijn hoofd. In de bergen wonen en fotograferen, zoveel was duidelijk.” Judith had Italiaanse taal en cultuur gestudeerd en vanwege de gezinsvakanties vroeger was Ticino een voor de hand liggende bestemming. Het liep echter anders. “Tijdens een reis door de Italiaanse Dolomieten in 2017 kwam ik een leuke Steierler tegen. We begonnen een relatie en ik was vaak bij hem thuis. Samen hebben we toen veel door de Alpen gereisd en gefotografeerd.” De relatie liep helaas niet zoals Judith wilde en midden in de coronacrisis wilde ze zo snel mogelijk van hem weg, vertelt ze hierover met zichtbaar ongemak. “Vanwege de pandemie was terugkeren naar Nederland geen optie. Toevallig had ik eerder al geïnformeerd naar Toblach (In het Pustertal, net over de grens in Italië, red.) ofwel Lienz als mogelijke, toekomstige woonplaats.”

De immigratieregels in Oostenrijk bleken minder ingewikkeld dan in Zuid-Tirol en dus werd het Oost-Tirol. Vrijwel meteen vond ze in Lienz een appartementje. “Ik heb van

© JUDITH MUDERWIJK

“Dit is misschien wel de mooiste zonsondergang die ik ooit beleefd heb. Niet ver van huis, in de Lienzer Dolomieten.”

een noodsituatie, de pandemie, gebruik kunnen maken.” Judiths gezicht licht weer op. “En ik heb écht een waanzinnig uitzicht vanaf mijn balkon op de Lienzer Dolomieten! Lienz is vooral een goede uitvalsbasis voor mijn reizen. De Großglockner en de Hohe Tauern liggen pal ten noorden van hier en net over de grens ben ik al in de Dolomieten.”

Mooi Oostenrijk

Oostenrijk is volgens Judith een prachtig land, en Lienz vindt ze echt een leuk stadje, met veel cultuur ook. “In Oost-Tirol vind ik de mensen wat opener dan in de rest van Oostenrijk”, geeft ze toe. Ze zijn hier wat relaxter. Contacten leggen was niet moeilijk, maar het is wel dankzij de fotoclub dat ik nu ben geïntegreerd.” Lacht: “Ik heb ondertussen enig aanzien binnen de club want ik heb al enkele prijzen gewonnen!” Zelf heeft Judith nooit een formele fotografieopleiding gevolgd. Toen ze een grote opdracht kreeg van een Zwitsers energiebedrijf kocht ze een statief en ging twee keer per week in de Bärenschützklamm experimenteren met grijsfilters. “Totdat het resultaat mij beviel.” Ook oefent ze nu nog geregeld tijdens sportieve evenementen op snel bewegende onderwerpen, zoals de jaarlijkse sledehondenrennen hier. Lokale kennis is volgens haar belangrijk: elk jaar houdt ze in de gaten wanneer precies bij het Lucknerhaus in Kals am Glossglockner de krokusjes uitkomen bijvoorbeeld. “Met vrienden rijd ik enkele keren per jaar de Großglockner

Hochalpenstrasse; zo weten we bijvoorbeeld plekken waar de kans op steenbokken spotten groot is. Ik ben met de jaren wel gericht gaan fotograferen, ga daarvoor vaak naar dezelfde plekken terug. Die ene superfoto maak ik echt niet zomaar. De omstandigheden moeten perfect zijn. Ik kom liever met drie goede foto's terug dan met vijfhonderd matige.” Daarbij stipt ze aan dat ze de lat bij zichzelf erg hoog legt. “Vaak ben ik aan de nabewerking van één foto wel een uur kwijt, soms langer,” bekent ze. Judith wil de volledige controle over het eindresultaat van haar werk. Daarom heeft zij de foto's uitgekozen bij dit gesprek.

Projecten

Sinds ze een relatie heeft met een Zwitser, is Judith wat minder vaak in Oostenrijk onderweg dan haar lief is. Ze wil met hem alpiene tochten gaan ondernemen. Heeft ze nog dromen en wensen? “Ik wil vaker bruidsreportages gaan maken op speciale locaties en in intieme setting. Daar is vraag naar. En privé ben ik met een project bezig om zo veel mogelijk foto's van gletsjers te maken nu het nog kan, voordat ze verdwijnen. De diversiteit van een ijslandschap is verbluffend. En het heeft natuurlijk ook met bewustwording te maken, over de gevolgen van het veranderende klimaat.” *

Je vindt Judiths fotografie op mountainphotography.eu. Judith verzorgde ook de foto's in de fotoreportage op pagina 38.